

มดกีนปลา

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๘

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ธรรมะเป็นสังฆธรรมที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชูดคั้นขึ้นมาจากใน
พระทัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา
ก็ชูดคั้นขึ้นมาในหัวใจของพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ

ฟังธรรมๆ ธรรมจากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง ใจดวงนั้นเป็นธรรมแล้ว อย่างใดมันก็เป็นธรรม

ใจดวงนั้นกำลังแสวงหา ล้มลุกคลุกคลานอยู่ มีอำนาจวาสนาก็พยายามจะฝึกหัด
ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา

จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง ใจดวงนั้นถ้าเป็นธรรม เห็นไหม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน “ดวงตาของโลกดับแล้ว ดวงตาของโลกดับ
แล้ว”

ดวงตาของโลกมันเป็นแสงธรรมส่องเพื่อดำเนินการประพฤติปฏิบัติเข้าไปสู่ในหัวใจของผู้ที่
ประพฤติปฏิบัติ

ภวาสวะ ภวาสวะคือภพ ภวาสวะคือจิต จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวิภวัญจะๆ เวียนว่ายตายเกิด
ในวิภวัญจะทุกข์ยากมาขนาดไหน ในปัจจุบันนี้มาเกิดเป็นมนุษย์ๆ เกิดมาพบพระพุทธศาสนาไป ด้วย

อำนาจวาสนานะ สหชาติๆ คือเกิดร่วมกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใ้กึ่งกลาง พระพุทธศาสนา ศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่งไ้

เวลาบ้านเมืองบ้านแตกสาแหรกขาด เวลามันเกิดภัยพิบัติ เวลาเกิดภาวะสงคราม สมัย โบราณรบทัพจับศึกๆ แล้วแต่ใครจะมีอำนาจวาสนายกทัพไปชิงเอาแว่นแคว้นของทุกๆ ชาติ เวลา บ้านเมืองลุกเป็นไฟๆ สมณะชีพรากหมณ์จะประพฤติปฏิบัติอย่างไร

เวลาถึงกลางพระพุทธศาสนา ศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง ล้มลุกคลุกคลานมาทั้งนั้น

เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านมาเกิดของท่านไ้ หลวงปู่มั่นท่านพูดเอง ฟันฟูมาจากพระ จอมเกล้าฯ พระจอมเกล้าฯ พยายามฟันฟูทางภาคทฤษฎีไ้ ธรรมและวินัยๆ ให้มันเป็นข้อเท็จจริง ขึ้นมา

ทฤษฎีมันก็ยังไม่แปรปรวนของมันตลอดเวลา ทฤษฎีก็ต่างคนต่างยึดถือ เวลาพระจอมเกล้าฯ ขึ้นมาท่านก็พยายามฟันฟูของท่าน แล้วท่านก็ออกจุดดงค์ของท่านเหมือนกัน แต่ท่านมีภาระของ ท่าน ออกไปเป็นพระจอมเกล้าฯ ไ้

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านฝึกหัดปฏิบัติของท่าน คนที่มีอำนาจวาสนาเท่านั้นที่จะฝึกหัด ปฏิบัติเข้ามาถึง นี้ดวงตาของโลก ดวงตาของธรรม มีวาสนามากน้อยขนาดไหน ถ้ามีวาสนามันก็ ปัจจุตตัง สันติภูมิจุโก ย้อนเข้ามาสู่จิตของตน

เรื่องภายนอกมันเป็นเรื่องของโลกเขา ใครจะสูงจะต่ำขนาดไหนก็ตายหมด จะเกิดมีอำนาจ วาสนามากน้อยขนาดไหนมันก็เรื่องของโลกเขา ไม่เห็นมีอะไรมันมีคุณค่าเลย

มันมีคุณค่าที่ใจของคน ใจของคนที่มีเมตตาธรรม

นี้ไ้ เราเกิดมาถึงกลางพระพุทธศาสนา ศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่งไ้ สหชาติๆ เกิดร่วมกับ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี้เราเกิดร่วมขึ้นมา ถึงกลางพระพุทธศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง เจริญในหัวใจของผู้ที่ปฏิบัติตามความเป็นจริงอันนั้น

แล้วถ้ามันเป็นจริงอันนั้นมันจะเป็นความจอมปลอมไปได้อย่างไร ถ้ามันเป็นจริง

ถ้ามันปลอมมาตั้งแต่ต้นมันก็ปลอมตลอดไปไง ถ้ามันเป็นจริงขึ้นมาแล้วมันจะกลับไปปลอมได้อย่างไร ถ้ามันเป็นจริง ถ้ามันเป็นจริงขึ้นมา เราถึงฝึกหัดปฏิบัติของเราให้มันเป็นจริงของเราขึ้นมา

ฟังธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อหัวใจดวงนี้ไง จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง ถ้าใจที่เป็นธรรมมันก็เป็นธรรมวันยันค่ำ แล้วเป็นธรรม ไม่ลำเอียงเพราะรัก ไม่ลำเอียงเพราะชัง ไม่ลำเอียงเพราะพวกเขา ไม่ลำเอียงเพราะพวกเรา

เพราะหลวงปู่มันท่านพูดเอง ไก่มันยังมีชื่อ

นิกายๆ มันก็เป็นความเชื่อ นิกายไหนก็แล้วแต่ถ้าทำความเป็นจริงขึ้นมาให้มันเป็นข้อเท็จจริงขึ้นมา มันก็เป็นธรรมขึ้นมาในหัวใจดวงนั้น

เว้นไว้แต่มีจิตภาทิสฐิ ถือผิด ถือนอกกลุ่มนอกทาง มันจะเข้าเป็นความจริงได้อย่างไร

ศีล สมาธิ ปัญญา

ถ้ามันมีศีล มีหนทางที่ถูกต้องชอบธรรมเท่านั้น

ถ้าหนทางไม่ถูกต้องชอบธรรม มันก็ออกนอกกลุ่มนอกทาง ก็เป็นเรื่องโลกใจ โลกียะๆ เป็นเรื่องโลกๆ เรื่องมหัศจรรย์ เรื่องมหัศจรรย์พันลึก โอ้ย! เวลาคุยกันเรื่องการภาวนา

กูจะอ้วก แค่ทำสมาธิยังทำไม่ได้ ถ้าทำสมาธิขึ้นมา ความสงบร่มเย็นในหัวใจของตน ถ้าเป็นสัมมาทิฐิ เพราะอะไร เพราะมันไม่ติด

เวลาหลวงปู่มัน เวลาเขาปฏิบัติกันนะ “เ็งติดสมาธิ”

ติดสมาธิมันยังมหัศจรรย์ขนาดนั้นนะ มันติดว่าเป็นนิพพานได้

แต่ถ้ามันเอาข้อเท็จจริง สุขอื่นได้เท่ากับจิตสงบไม่มี จิตสงบแล้วเป็นสมถกรรมฐานยกขึ้นสู่ วิปัสสนา ถ้ามีอำนาจวาสนามันจะฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาให้เป็นความจริงในหัวใจของตน ถ้ามันเป็นจริงในหัวใจของตน เราทำขึ้นมา มันเป็นปัจจุบัน มันเป็นในหัวใจดวงนี้ แล้วมันสุขสงบไป มันไม่ กระทบเห็น ไม่บ่าบอคอแตกไปกับโลกเขา

นี่มาบวชเป็นพระไง ศากยบุตร ก็ผ้าจีวรนั่นไง แล้วชั่วช่างซี ดีช่างสงฆ์ไง สงฆ์จะชั่วช่างซี ดี ช่างสงฆ์ สงฆ์มันดี ยกให้มันไปเลย ยกให้ผ้าเหลือง นั่นก็ความเห็นของเขา

แต่เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านไม่ว่าอย่างนั้นไง

“หลงธาตุ”

ไปกราบพระธาตุพนมนี้ไง ว่าหลงธาตุ ธาตุไม่รู้จัก ทำสมาธิไม่เป็น

ทำสมาธิเป็นก็กราบใจตัวเองไง คารวะพุทโธในใจของตน จิตสงบระงับมีความสุขนี้ คารวะ ที่นี้ สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี ใน ๓ โลกธาตุนี้ก็ไม่ได้ไปไหน ภูเข้าไปหาใจภูนี้ ถ้ามันเป็นจริง

นี้ไง เวลาศรัทธาความเชื่อมหัศจรรย์นะ

น้ำมา ปลากินมด น้ำลด มดกินปลา

เวลาน้ำมันมา ศรัทธาความเชื่อ พระบวชใหม่อย่างกับพระอรหันต์เลย แล้วประเพณีของชาว พุทธไง พระออกจากโบสถ์มาแล้วจะทำบุญ เพราะมันเพิ่งบวชมา เหมือนพระอรหันต์เลย สดๆ ร้อนๆ ยังไม่ทำดีทำชั่วอะไรเลยไง เพิ่งญาติติดตุตถกรรมขึ้นมาเป็นพระ ออกจากโบสถ์มานี้ แหม! ทำบุญกันใหญ่เลย เพราะสะอาดบริสุทธิ์ใจ นี่เป็นหงส์

เวลาศรัทธามันขึ้นใจ มีความสุขๆ ของมัน เวลาอยู่ไปๆ ก็เลสมันชักกระดิกตัวไป มันนอนสงบ อยู่มันชักฟื้นขึ้นมา นี่เวลาศรัทธามันเสื่อม

ก็ตอนบวชมันมีความสุขมาก มหัศจรรย์ ศากยบุตรพุทโธชิโนรส เป็นบุตรของชาวศากยะ เป็น บุตรขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ มีศีลมีธรรม มหัศจรรย์

นี่น้ำมา ปลามันว่ายไป มันหาอยู่หากินมันสะดวกสบายของมัน เวลาน้ำมันลด ศรัทธามัน
มอดไหม้ไป

ศรัทธามันไม่ใช่จลศรัทธา

จลศรัทธาณะ ศรัทธาที่ไม่คลอนแคลน

มันจะเผชิญกับความทุกข์ยากขนาดไหน ไร้สาระมาก เพราะในประวัติครูบาอาจารย์ที่พิมพ์
แจก หลวงปู่แหวน หลวงปู่ชობ หลวงปู่ขาว อยู่ในป่าในเขา ๗ วันกินข้าวที่นี้เรื่องธรรมดาณะ ไร้เรื่อง
การขบการฉันไม่ต้องพูดถึงมัน เพราะมันไม่มี ไม่รู้จะไปบิณฑบาตกับใคร เพราะมันอยู่แต่ในป่า เจอ
บ้านใครคนหนึ่งก็ ใ้อโฮ! วันนีไซค์ดี

๗-๘ วันฉันข้าวหนหนึ่ง นี่ไง เพราะไม่สนใจเรื่องปัจจัยเครื่องอาศัยเลย เรื่องไร้สาระ

เรื่องจะเอาหัวใจดวงนี้เพื่อจะเข้าสู่ความสงบสุข

นี่ไง พระจอมเกล้าฯ เป็นผู้ฟื้นฟูภาคทฤษฎีมา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านออกปฏิบัติจน
เป็นข้อเท็จจริงขึ้นมา ผู้ที่มีอำนาจวาสนาจะประพฤติปฏิบัติตาม แสวงหา เพราะหลวงปู่มั่นหนีขึ้นไป
ไปอยู่เชียงใหม่ พระจะปฏิบัติ จะถามปัญหา ต้องขวนขวายขึ้นไปถึงเชียงใหม่ ไปหาหลวงปู่มั่น เพื่อ
จะให้แก้จิตๆ ใจ ถ้าแก้จิต เห็นใหม่

สหชาติ เกิดร่วมกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรามีอำนาจวาสนา เราเกิดร่วม
กึ่งกลางพระพุทธศาสนา ศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง เจริญจากครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติดีงามมา
ด้วยความถูกต้องชอบธรรม เราเคารพบูชาอันนั้น แล้วเราจะฝึกหัดปฏิบัติบูชาของเรา นี่ไง ถ้ามันมี
ศรัทธา

ปลากินมด มันว่ายไป ใ้อโฮ! น้ำมานี้มันหลาก ใ้อโฮ! อาหารเหลือเฟือ มีความสงบ มี
ความสุขมาก ไปที่ไหนก็มีอาหารเต็มไปหมด ปลา กินมด

น้ำลด มันทุกข์มันยากใจ ปฏิบัติแล้วมันทุกข์มันยาก ความเพียร ความวิริยะ ความอดุทธาหะ ศรัทธามั่นคลอนแคลน มันไม่ใช่ขอลศรัทธา มันเป็นศรัทธาที่มันเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เวลา น้ำมันลดไป ปลา มันไม่มีน้ำ มันอยู่ไม่ได้ มันติด เห็นไหม มดมันรอแล้วละ พอแดดมันเผาไหม้ น้ำมันแห้ง ปลา มันตาย จากที่เป็นอาหารของปลา เป็นเหยื่อ มันกลับไปกินปลา เพราะปลา มันตาย มันแห้งตาย มดกินปลา

เวลา มันทุกข์มันยากขึ้นมา ก็เลสมันพลิกมันแพลงขึ้นมา มดกินปลา มันกัด

ไปอยู่ที่ไหนยุ่งกัดมดกัดเจ็บไหม มดกัดนะ เวลาอยู่ที่ไหนมันต้องกันมดไว้เลยนะ เดี่ยวมดมันมา มันเจ็บ มันกัด แต่เวลาน้ำมันลด มดมันกินปลา มันกินเลยนะ ปลา มันตาย

นี่เหมือนกัน ศรัทธาของเรา เราจะปล่อยปละละเลยอย่างนั้นใช่ไหม

ถ้าศรัทธาของเราขึ้นมา ดูสิ น้ำหลากขึ้นมาไหม น้ำท่วมดีกว่าฝนแล้ง น้ำท่วมมันยังมีทำอาหาร การกินได้ น้ำท่วมมันยังทำเกษตรกรรมได้ ภัยแล้งแห้งตายหมดเลย

ฝนตกดีกว่าภัยแล้ง แต่มันไม่ใช่ทางมัคโค ทางอันเอก ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา

ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา เราจะฝึกหัดปฏิบัติของเราอยู่นี่ไง

มันอยู่ที่วาสนาของคนนะ แต่ละยุคแต่ละคราวไป ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นๆ ธรรมทายาทแต่ละองค์ก็ไม่เหมือนกัน หลวงปู่มั่นเวลาสอน ไม่เคยสอนเหมือนกันเลย เพราะกิเลสมันไม่เหมือนกัน ภูมิฐานะมันก็ต่างกัน เหตุอุบายวิธีการปฏิบัติ หลวงปู่มั่นท่านให้อุบายแตกต่างกันไป อยู่ที่ว่าด้วยดุลพินิจ ท่านเห็นว่ากิเลสเป็นอย่างไร กิเลสมันจะเป็นปลา กินมดหรือมันจะเป็นมดกินปลา หรือมันจะเป็นน้ำผึ้งหยดเดียว ทำให้วุ่นวายไปหมด

น้ำผึ้งหยดเดียวทำให้เกิดศึกเกิดสงคราม การกระตุ้นของกิเลส มันหลอกมันลวงชนิดเดียวเท่านั้น พลิกแพลงไปเป็นเหยื่อมันทั้งนั้น

ทั้งๆ ที่เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา มาบวชเป็นพระ เป็นนักรบจะรบกับ
กิเลสตัณหาความทะยานอยากในใจของตน

กิเลสมันอยู่ที่ไหน

ก็อยู่ในใจมึงนั่นแหละ กิเลสมันอยู่ที่มึงคิดนั่นแหละ ทำไมมึงไม่ชนะความคิดมึง ทำไมมึงไม่
เอาความคิดกิเลสในใจของมึงให้สงบตัวลง

ถ้ามันสงบตัวลงมันก็เป็นปัญญาอบรมสมาธิไป

เก่งกาจนัก มหัศจรรย์พันลึก ไม่เห็นมันสงบลงเลย

ถ้ามันสงบลงนะ ไม่มีสิ่งใดมีคุณค่ากว่าพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แล้วพุทธะมันตัดสินได้
หมดนะ อะไรผิดอะไรถูกเห็นเลย

เวลาเดินตามครูบาอาจารย์ต้อยๆ ครูบาอาจารย์ถูกหรือผิด ภาวนาได้หรือภาวนาไม่ได้
เดินตามต้อยๆ เลยละ มันมีอะไรเป็นขึ้นเป็นอัน

หลวงปู่มันไม่ให้พระเข้าใกล้เลย ให้อยู่ในป่าในเขา ให้ฝึกหัดปฏิบัติมาให้มันเป็นข้อเท็จจริง
ขึ้นมา ให้มึงลืมหัดมา ให้ลืมหัดมาว่ามันจริงหรือมันเท็จ แล้วเวลาลืมตมามาแล้วมันเป็นอย่างไร

หลวงตาพระมหาบัวขึ้นไปหาท่านง “เราก็มืดของเรา”

ลืมหัดมา เราก็มืดของเรา

พระปฏิบัติมาแล้วมันมีข้อเท็จจริงอะไรว่ามา

เวลาขึ้นไป เราก็มืดของเราขึ้นไป แต่หางยท้องทุกที หน้าแหกเลย นี่ไง ถ้ามันเป็นข้อเท็จจริงไป

มาเดินตามต้อยๆ เชียว มีอะไร มารยาสาเถทั้งนั้น ไหนว่ามีวาสนาไป บวชเป็นพระไป เป็น
นักรบไป จะรบกับกิเลสไป แล้วอะไรมันคือกิเลสละ กิเลสมันอยู่ที่ไหน

ก็อยู่ที่ความคิดมึงไง อยู่ที่ใจนั่นนะ

นักรบเขารบกันที่นั่น เวลาถ้ำรบที่นั่นแล้วมันสงบสุขไง ถ้ำมันสงบสุขแล้วมันจะแตกต่างกัน
อย่างไร ถ้ำมันสงบสุขได้ ถ้ำสงบสุขแล้วไม่ติด

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้

การประพฤติปฏิบัติแนวทางใดก็แล้วแต่ ผลของมันคือสมณะ ผลของมันคือสมาธิ

ใช้ที่ว่าใช้ปัญญา ใ้ที่รู้ตัวทั่วพร้อม ใ้อะไรก็แล้วแต่ ผลของมันคือสมาธิ ผลของมันคือความ
สงบสุข

ถ้าพอสงบสุขแล้ว ถ้าจิตมันสงบแล้วเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรม

เห็นใหม่ พุดทุกวัน สติปัฏฐาน ๔ ในพระพุทธศาสนา ไม่ใช่สติปัฏฐาน ๔ ของกิเลส

สติปัฏฐาน ๔ ของกิเลสคืออารมณ์ คิดเองเออเอง พิจารณาเอง บรรลุธรรมเอง สิ้นกิเลสเอง
แล้วกิเลสมันขี้คอกอยู่ก็ไม่เห็นมันเอง ไม่รู้จัก ไม่เห็น ไม่พิจารณาอะไรเลย มันจะเป็นธรรมได้อย่างไร

แนวทางสติปัฏฐาน ๔ ในพระพุทธศาสนา จิตสงบแล้วเห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง
เออ! ไช้ หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ท่านเห็นด้วย แล้วท่านชื่นชม ท่านพยายามสร้างธรรมทายาท

กองทัพธรรมๆ ในพระพุทธศาสนา กึ่งกลางพระพุทธศาสนา หลวงปู่มั่นท่านเป็นคนผลิต
ขึ้นมาทั้งหมด เพราะครูบาอาจารย์องค์ใดก็แล้วแต่ในกองทัพธรรม ลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่นทั้งนั้น
หลวงปู่มั่นเป็นคนปลุกปั้นขึ้นมา เป็นคนสร้างบุคคลากรขึ้นมาก่อน

ไม่มีบุคคลากร ไม่มีศากยบุตร จะเอากองทัพธรรมไปไหน กองทัพธรรมของใคร นักรบรบกับ
ใคร ให้กิเลสมันชักใยอยู่อย่างนั้นนะ แล้วมันจะเป็นนักรบได้อย่างไร นักรบที่กิเลสมันคอยชักใยอยู่
อย่างนั้นนะ มดกินปลา ตายหมด ไม่มีเหลืออะไรเป็นขึ้นเป็นอัน

ตอนนี้เทคโนโลยีมันเจริญไป ปลาแห้ง สิ่งใดก็แล้วแต่ทำเป็นสินค้าได้หมด ทำได้ทั้งนั้น นั่นก็
สินค้าไป เพราะอะไร

พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน นักรบ ครอบงำใจของตน เพราะเอ็งเกิดมาจากไหน อะไรพาเอ็งเกิด
เกิดมาเป็นอะไร แล้วเวลาบวช สมมุติเนะ จริงตามสมมุติ สงฆ์ตามสมมุติ แล้วเวลาปฏิบัติขึ้นมา
ปฏิบัติโดยสมมุตินั้นแหละ อารมณ อารมณ ถ้ามันเป็นธรรมจักร มันไม่ใช่อารมณ

ธรรมจักร จักรมันเคลื่อน จักรเคลื่อนที่ จักรนะ ธรรมจักร

ธรรมจักรเอาไว้กราบไว้ไหว้ เอาไว้เคารพบูชากัน

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นตี้อีพวกหลงธาตุ หลงออกนอกกลุ่มออกทาง

เป็นงานประจำปีนะ ไปกราบพระธาตุพนม ทั้งๆ ที่พระธาตุพนม หลวงปู่มั่นกับหลวงปู่เสาร์
เป็นคนไปพบเอง เป็นคนไปฟื้นฟูแล้วก็ทิ้งไว้ที่นั่น บอกว่าอนาคตจะมีคนมาอยู่

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านบุกเบิกมาร้อยแปดพันเก้า หลวงปู่มั่นไปปักกลดที่ไหน เดียวนี้
เป็นวัดหมดเลย เป็นวัดขึ้นมาเพราะเคารพบูชาท่านไง เชื้อไข เชื้อไขพระกรรมฐานให้มันเป็นสัจจะ
เป็นความจริงในใจของตนขึ้นมา นั่นนะเป็นศากยบุตร เป็นบุตรขึ้นมา

น้ำมา ปลากินหมด แหม! กระดิกกระดี่ไป น้ำมาไง คึกคัก สิ่งใดนี้เคี้ยวแหลกหมด น้ำลด แห่ง
ตายหมดเลย กิเลสมันยึด มดมันไต่มาเลย

ชีววิทยาเขาบอก ในโลกนี้สิ่งที่ว่าประสบความสำเร็จมากในสิ่งการเจริญพันธุ์ มีมดกับปลวก
มดนี่ ใ้อโฮ! เป็นพันๆ สายพันธุ์เลย เป็นหมื่นเป็นแสนสายพันธุ์

มดกับปลวกในโลกนี้ประสบความสำเร็จมาก นอกนั้นนะนะ เดียวก็เฟื่องฟู พอเดี๋ยวขึ้น
มาแล้วชีววิทยาเขาต้องไปดูแลแล้ว มันจะสูญพันธุ์ ขึ้นสีแดงแล้ว ต้องไปคุ้มครอง ไปดูแล ไปเก็บมา
ขยายพันธุ์ เดียวมันสูญพันธุ์

แล้วเราละ ทีจะเป็นนักรบละ

เวลาน้ำมา เวลาศรัทธา เวลาที่มีความชื่นชม มันก็เป็นความปกติสุขได้ส่วนหนึ่ง บุญและบาป
ชาวโลกเขาใจ ชมราวาสธรรม ธรรมของชมราวาส เวลาชมราวาสเขาปฏิบัติขึ้นมา โอ้ย! ตื่นเต้น แหม!
ปฏิบัติแล้วบรรลุธรรม

ไ้เราเป็นนักรบเป็นพระ ปฏิบัติเกือบตายไม่เห็นมันเจริญสักทีวะ

ไ้ที่มาแล้ว ไ้โฮ! มหัศจรรย์พันลึกเลย

อารมณ์ๆ ในวงกรรมฐานเขาเรียกอาการ จิตมันมีปรากฏการณ์ของมัน จิตมีปรากฏการณ์
อะไร คนไม่มีประสบการณ์จับครับ แล้วมันเป็นภาคสมมุติ ภาคโลก ภาคจิตนิสัย ภาคข้อเท็จจริง
สิ่งมีชีวิต

แต่ถ้าทำความสงบได้ สมถกรรมฐานจะเข้าสู่ภาคของพระพุทธศาสนา

พระพุทธศาสนา ศีล สมาธิ ปัญญา

ศีลคือความปกติของใจ สมาธิทำให้มีกำลังขึ้นมา ถ้ามันนุ่มไปเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต
เห็นธรรม แนวทางสติปัฏฐาน ๔ ในพระพุทธศาสนา

แต่คนเรามันดัดจริต มีปัญญามาก มีความรู้มาก อารมณ์ภาวนา รู้เห็นไปหมดเลย สติปัฏ
ฐาน ๔ แนวทางสติปัฏฐาน ๔ ในพระพุทธศาสนา เติลิดเปิดเปิงไปเลย มดมันจะกินปลาไง กินแล้ว
มันเหลือแต่กระดูก มดมันกินปลา

แต่ถ้าพระพุทธศาสนา มันเจริญนะ ศีล สมาธิ ปัญญา

ในแนวทางการประพฤติปฏิบัติทั้งหมด ผลของมันคือลงสู่สมาธิโดยข้อเท็จจริง เพราะมันไม่
มีมรรค ไม่มีภาวนามยปัญญา ความเพียรชอบและไม่ชอบ

ความเพียรอย่างหยาบ อย่างกลาง อย่างละเอียด ความเพียรไง มนุษย์จะล่วงพ้นทุกข์ด้วย
ความเพียร ความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะ แต่ต้องถูกต้องชอบธรรม

ความเพียร ความวิริยะ ความอดุสาหะในทางกิเลสตัดหาความทะยานอยากในทางโลก ในพระไตรปิฎกมี เราเจอมาแล้วแหละ มีพวกนักพรตเขาประพฤติปฏิบัติตนเหมือนสุนัข กินอยู่แบบสุนัข ทำเพราะเขาเข้าใจว่านั่นเป็นทางของเขา แล้วไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า ข้าพเจ้าปฏิบัติเคร่งครัดเป็นสุนัขร้อยเปอร์เซ็นต์เลย อยู่กับสุนัขได้ แล้วถ้าผมปฏิบัติไป ผลของมันคืออะไร

ท่านไม่ตอบครั้งที่ ๑ ไม่ตอบครั้งที่ ๒ เขาก็พยายามอ้อนวอนถาม

ก็เกิดเป็นสุนัขไง นี่เป็นมนุษย์แต่ถือวัตรแบบสุนัข แล้วเวลามันตายไปมันจะไปไหน เพราะจิตมันมีอารมณ์สุนัข จิตมันเสวยความเป็นสุนัข อยู่กับสุนัข แล้วมันตายไปมันจะไปเกิดเป็นอะไร ก็เป็นสุนัขไง

นี่ไง ความเพียรชอบหรือไม่ชอบ

คิดว่าเราปฏิบัติความเพียรวิริยะอดุสาหะ มีนะ ไข้วพวกเดียรถีย์ไง กินลมๆ ว่าหาวเป็นดาวเป็นเดือนอย่างนี้ แอบๆ อ้าปากค้างอยู่อย่างนั้นนะ ใครมาก็ถวาย ไม่กินๆ กินลม พอเขากลับบ้านไปกินซี่ กินซี่เป็นอาหาร นี่เวรกรรมของสัตว์

นี่ถ้าเป็นมิจฉาทิฎฐิ การปฏิบัติร้อยแปดพันเก้า แต่ไม่กล้าพูดกัน ไม่กล้าพูดกันนะ หน้าฉาก ปลากินมดไง หน้าฉาก ใ้โฮ! ร้ายกาจ หลังฉากคอตก

พระอรหันต์ไม่สงสัยสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น ความลังเลสงสัยเป็นพระอรหันต์ไม่ได้

แล้วมีงัดเลตว์เองไหม เกิดมาจากไหน อยู่เพื่ออะไร ตายแล้วเหลืออะไร อะไรเกิด อะไรอยู่ และอะไรตายวะ อะไรตาย อะไรเกิด อะไรตาย

ถ้ามันข้อเท็จจริงไง ไม่ใช่มดกินปลาไง

มดกินปลา ไอ้โฮ! มันมาที่ มันคาบ มดมันแบกหามสิ่งน้ำหนักได้กว่าตัวมัน ๓-๔ เท่า ปลา ทั้งหมดมันแบกมันหามกลับไปไว้รังมันหมด เราไม่เหลืออะไรเลยนะ กิเลสมันกินยันกระดูก แต่มัน กินจิตวิญญาณเราไม่ได้ มันมีอำนาจครอบงำนะ

มารเคย มารมันครอบงำหัวใจของสัตว์โลก มันไม่ครอบงำกระดูก ไม่ครอบงำมด ไม่ครอบงำ ปลา แต่มันครอบงำความรู้สึกมด ครอบงำความรู้สึกปลา เพราะปลา มด มันมีจิตวิญญาณ จิต วิญญาณ ภาวสะวะเป็นที่อยู่ สู้ติจิตเป็นที่อยู่ของอริชชา

มารมันอยู่ไหน แล้วมารมันเป็นอย่างไรรู้แล้วมารอยู่ที่ไหน

นี่ให้มดกินหมดเลย มันแบกมันหามไปทิ้งสิ้น

นี่พูดถึงการปฏิบัตินะ

แล้วถ้าทำความสงบของใจได้ ถ้ามันเห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริงในทาง พระพุทธศาสนาไง มันเป็นข้อเท็จจริง

ในการประพฤติปฏิบัติในพระพุทธศาสนา ปฏิบัติในแนวทางสติปัฏฐาน ๔ แต่มันเป็นสติปัฏ ฐาน ๔ ของพระพุทธศาสนาหรือของมาร

ของมารก็อารมณ์ไง คิดเองเออเอง จินตนาการเอง แล้วคนมันคิดได้ไง ตรรกะ ตรรกะใน พระพุทธศาสนานะ ไอ้โฮ! เดี่ยวนี้เต็มไปหมดเลยนะ เพราะอะไร เพราะมีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เป็นแบบอย่าง ไม่มีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น มันจะเอาอะไรมาเป็นตรรกะของมัน มันจะจินตนาการ อะไร แล้วมันจะพิจารณาอะไร

แต่นี้มันฟังมา มันได้ยินของมันมา แล้วเอ็งสงสัยไหม ได้ยินมาฟังมาของคนอื่นทั้งนั้นนะ แต่ ของตัวเองไม่มี แล้วของตัวเองมันมี มันมีอย่างไร

ถ้ามันเจริญงอกงามก็ปลากินมด ถ้ามันทุกข์มันยากก็มดกินปลา มันไม่เกี่ยวอะไรกับสติปัฏ ฐาน ๔ เลย มันไม่เกี่ยวอะไรกับพระพุทธศาสนาเลย มันเป็นเรื่องของสิ่งมีชีวิตกับฤดูกาล สภาวะ

แวดล้อม แล้วมันเกี่ยวอะไรกับจิตวะ มันเกี่ยวอะไรกับแนวทางพระพุทธศาสนา มันมีอะไรเป็น
ข้อเท็จจริง

นี่ไง เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนาไป การเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ พุด
ทุกวันเลย สิ่งมีชีวิตมีคุณค่า แล้วชีวิตเรา คุณค่าของเรา พ่อแม่ให้มานะ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของ
เราให้ชีวิตมา แล้วเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา แล้วบวชเป็นพระเป็นนักรบ แล้วมี
จะรบกับใคร

เขาไม่ไปรบกับใคร ไม่ไปพาลใคร ไม่ตั้งป้อมไปรบฆ่าแกงใคร

รบกับกิเลสตัณหาความทะยานอยากในใจของเรา

ถ้าเราเป็นคนมีบุญ โคนไม้ เรือขวาง ในที่ฝึกหัดปฏิบัติของเรา เขาจะมองว่าเป็นสัตว์
ประหลาด เป็นสัตว์โบราณ

เรามาที่นี่ คนเขามาเจอ “เฮ้ย! นี่มันย้อนยุคเว้ย มันย้อนยุค”

เพราะพระพุทธศาสนา พระไตรปิฎกไป มีที่ไปที่ไปทั้งนั้นนะ ฉันทมเดียว ฉันทในบาตร มีทั้งนั้น
นะ แต่มันก็โยนทิ้งกันหมด พออยู่ไปแล้วมันก็ลืมตัว พออยู่ไปแล้วมันก็เป็นขุนนาง พออยู่ไปแล้วมัน
เป็นเทวดา เป็นพระเทวดา เป็นไอ้พวกขุนนาง แล้วก็ยกยอปอปั้น แล้วพระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้จน
พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้ทุกข์ พระพุทธเจ้าสอนถึงความมหัสจรรย์อภินิหาร

พระพุทธเจ้าแสดงยมกปาฏิหาริย์ มหัสจรรย์ ความมหัสจรรย์ มหัสจรรย์โดยที่จิตใจมีธรรม
จิตใจที่มีวิหารธรรม มียางอาย มีหิริมีโอตตปปะ การแสดงอย่างนั้นเป็นการแสดงเย้ยหยันกับลัทธิ
อื่น ไอ้พวกลัทธิคำสอนที่มันว่ามันยอดเยี่ยมนะ

พระพุทธศาสนาไม่ให้เห็นออก นิสสัย ๔ อภยนิยกิจ ๔ เพราะถ้าทำอย่างนั้นแล้ว ผู้ที่บวช
ใหม่มันอยู่ทุกข์ยาก จะบิณฑบาตก็ต่องเหาะ ไม่เหาะไม่ใส่บาตร จะทำอะไรต้องแสดงอภินิหาร

พระพุทธเจ้าบอก ไม่ได้ คนที่เป็นธรรมมี แต่ศากยบุตรพุทธชินนรส ผู้ที่ฝึกหัดใหม่มากมาย

ศาสนาจะแวววาว ศาสนาจะยั่งยืน มันต้องอยู่ที่พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ รัตนตรัย อยู่ที่
สังฆกรรมอันเป็นความจริงนั้น แล้วสังฆะความจริงนั้น ถ้ามันเป็นข้อเท็จจริง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น
เราเชิดชูบูชา ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรม เราเคารพบูชา

ครูบาอาจารย์ที่ไม่เป็นธรรม ถ้าฝึกหัดปฏิบัติ นั่นก็กรรมของสัตว์ ถ้าทำดี เราก็สาธุ แต่ถ้าเขา
ทำชั่วของเขา เขาก็นรกอเวจีของเขาอยู่แล้ว เพราะบุญและบาป ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ใครทำดีต้อง
ได้ดี ใครทำชั่วต้องได้ชั่ว ดีและชั่วก็ของบุคคลคนนั้น บุคคลคนนั้นเป็นผู้ทำ

แต่การฝึกหัดปฏิบัติของเรา เราพยายามฝึกหัดเพราะเรามีอำนาจวาสนาของเราอยู่แล้ว
เราทำของเราให้เป็นข้อเท็จจริงขึ้นมา

ไม่ใช่มดกินปลา ไม่ใช่กิเลสมันกัด ไม่ใช่กิเลสมันแผดเผา

สังเวช มึงเจ็บ กูก็เจ็บ ใครเจ็บมันก็เจ็บเหมือนกันทั้งนั้นนะ ใครสะเทือนใจ มันก็สะเทือนใจ
เหมือนกัน แต่ใครช่วยใคร เพราะอะไร เพราะเอ็งไม่มีสติไง เอ็งทำไมไม่ลุกขึ้นมาสู้มันล่ะ เอ็งทำไมไม่
ตั้งสติขึ้นมาล่ะ เอ็งทำไมไม่เข้าไปฟาดฟันกับมันนะ เอ็งยอมมันต่างหากไง เอ็งให้มันย่ำยีไง แล้วเจ็บ
แล้วใครเจ็บล่ะ ก็หัวใจมึง เอวัง